

Det store Gæstebud

I næsten alt, hvad Jesus siger, er der henvisninger til Det gamle Testamente. Således også i lignelsen om det store gæstebud i Lukasevangeliet kapitel 14.

Her henviser han til de mange steder i Det gamle Testamente, hvor livet hos Gud sammenlignes med et festmåltid. Især henviser han til den Profeten Esajas kap. 25. Esaja profeterer om, hvad der skal ske på Zion, bjerget i Jerusalem:

"På dette bjerg skal hærskarers Herre holde festmåltid for alle folkene et festmåltid med fede retter og lagret vin

[...]

Så opsluges på dette bjerg sløret, det slør, der ligger over alle folkene. det dække der er bredt over alle folkeslag; døden opsluges for evigt."

En af de ting, Jesus forklarer, er, at med ham, med Jesus Kristus, skal denne profeti opfyldes. Med ham er det slør, der lå over vi menneskers erkendelse og forståelse revet bort. I Jesus Kristus er sandheden om verden én gang for alle blevet åbenbaret. Ved Jesus Kristus blev verden skabt, og ved ham skal den frelses. Derfor er det ham, som indbyder til festmåltid.

Jesus fortæller lignelsen, medens han er til middag hos en fin farisæer. Dvs. et uddannet og godgørende og velanset menneske. Under måltidet udbryder en af gæsterne: "Salig er den som sidder til bords i Guds rige." Hertil svarer Jesus med lignelsen om festmåltidet. Og betydningen af lignelsen er jo så klar, som noget kan være.

Manden, der indbyder til fest, er Gud. Festen er det evige liv i hans rige, således som vi oplever det allerede nu, når vi deltager i den gudstjeneste, Gud selv har indstiftet.

Maden og vinen til festen er Guds eget legeme og blod, som han udgyder for os. Festtalen er prædikenen i kirken, hvor det lyder, at Jesus Kristus ved at dø på korset har påtaget sig vores død. Dvs. at han har bragt sig selv som offer for vores skyld og derved skænket enhver, som døbes til denne tro, evigt liv og salighed. Også efter døden.

Således er festen, og denne fest indbød Jesus alle til, mens han levede. Han skabte kirken for at indbyde alle folkeslag til den.

Til alle os, som deltager i denne fest, forkyndes det, at vi aldrig i al evighed atter skal tørste eller sulte. Men i lignelsen hører vi så også, at alle dem, der indbydes kommer med undskyldninger for ikke at deltage i festen, og deres undskyldninger er skam gode og fornuftige nok. Så gode, at næsten alle, også i dag, ville synes, at dem, der er under samme forhold i vores tid, har en god undskyldning for ikke at deltage i gudstjenesten. Der er altid noget som er vigtigere.

Men Jesus svarer nej, naturligvis er der ikke noget som er vigtigere, thi alt, hvad vi mennesker gør, er forgæves, når det ikke sker med Guds sandhed som udgangspunkt.

Guds sandhed er det samme. Dengang, nu og til evig tid:

Da alle de først indbudte i lignelsen havde afvist indbydelsen, sendte Gud i stedet sine tjenere ud for at samle alle mulige andre. Han siger:

"Gå straks ud på byens gader og stræder og hent de fattige, vanføre, blinde og lamme herind."

Således er vi kristne, dem som intet er for verden, men som udvælges af Gud og derved gør det, der synes stort i verden, til intet.

Efter at alle de fattige og ringe, dvs. dem som intet andet sted har at gå hen, er kommet til festen, er der stadig plads tilovers.

Gud sender derfor endnu engang tjenerne ud og siger, at de på byens gader skal forsøge at nøde alle og enhver til at komme til festen.

"Nød dem til at komme," siger han.

Hvad betyder det? Hvordan kan Gud nøde, altså tvinge nogen til at høre evangeliet? Jo, det kan han ved hjælp af frygt.

Gud siger jo:

“Den som tror og bliver døbt, skal blive salig, men den som ikke tror skal fortabes.”

Gud lærer os at frygte ham for at frelse os.

Frygten kan nøde os til at folde vore hænder, høre Guds ord, modtage vore syners forladelse og deltage i den hellige nadver.

Når det sker, så får vi straks at vide, at vi intet har at frygte, thi vi er allerede deltagere i Guds himmelske måltid.

Vi har, når vi samles om Guds ord i Jesus Kristus, en salig frelsesvished.

Så snart evangeliet høres, så hører man, at der intet er at frygte. Frelsen er ikke et måske. Frelsen er vished for enhver, som beder om den.

Som Esajes profeterer om Jesus Kristus:

*Gud Herren tørrer tårerne af hvert ansigt
han fjerner spotten mod sit folk fra hele jorden,
thi Herren har talt.*

På den dag skal man sige:

*Han er vor Gud,
vi satte vort håb til ham, og han frelser os
han er Herren, ham håbede vi på,
lad os juble og glæde os over Hans frelse.*